

Bijbels perspectief

Woord van de week

1 Johannes 5:4

*...want al wat uit God geboren is, overwint de wereld;
en dit is de overwinning, die de wereld overwonnen heeft: ons geloof.*

Herinnert u zich nog de bijna dwingend adviserende vraag die Paulus aan de gemeente van de Corinthiërs stelde? We vinden die vraag in 2 Corinthiërs 13:5, dat zegt: *Stelt uzelf op de proef, of gij wel in het geloof zijt, onderzoek uzelf. Of zijt gij niet zo zeker van uzelf, dat Jezus Christus in u is?*

Het belang van die vraag wordt in het voor deze week gekozen tekstwoord van Johannes onderstreept. We zien ook bij hem dat het 'uit God geboren zijn' en 'ons geloof' onlosmakelijk met elkaar verbonden zijn. Tezamen geven ze als resultaat: een *in* het geloof zijn - hét bewijs van het: Christus *in* mij. En zoals eerder aangegeven, dat wordt praktisch zichtbaar, merkbaar - het heeft effect in (en consequenties voor) mijn doen en laten in deze wereld.

Dat effect kenmerkt zich in wat Johannes noemt 'het overwinnen van de wereld'. Kunnen we ons daar iets bij voorstellen? Komt hier niet tot uiting wat Paulus bedoelt te zeggen als hij in Efeze 4:17-32 spreekt over wat de vertalers van de NBG-vertaling (1951) benoemen als 'de nieuwe levenswandel'? Het zwaartepunt van zijn spreken daarover ligt in vers 20 waar hij zegt: *Maar gij geheel anders: gij hebt Christus leren kennen.* Het nevenschikkend voegwoord 'maar' impliceert hier dat hij duidt op een tegenstelling. De tegenstelling tussen de christen en de wereld. De wereld wandelt, zegt Paulus, zonder enige schroom, *'in de ijdelheid van hun denken', 'verduisterd in hun verstand, vervreemd van het leven Gods om de onwetendheid, die in hen heerst, om de verharding van hun hart'*. Even glashelder als spijkerhard! Onderstrepen we in het aangehaalde vers - Efeze 5:20 - even het aspect 'gij geheel anders' en vragen we ons als christen nu in alle eerlijkheid eens af of dat voor ons (nog) zo is... Immers, 'het gij geheel anders' impliceert 'het overwinnen van de wereld'.

Hoe belangrijk het doen en laten van ons christenen dus is, wordt in ons tekstwoord uitgedrukt in 'al wat uit God geboren is'. Johannes spreekt niet over 'wie uit God geboren is' maar over 'wat uit God geboren is'! Mijn doen en laten - het *wat* - komt namelijk voort uit, of mijn IK, of uit... God! In mijn IK woont niets goeds zegt de Bijbel. Daarom moet dat voor dood worden gehouden - niet meer mijn IK maar Christus leeft IN mij...!

Als dat mijn basis- en oriëntatiepunt is, dan betekent dit dat *ik* mij in deze wereld laat leiden door zijn Woord! Wat wilt Gij dat ik doen zal. En dat is - in welke hoedanigheid ook - wars van wereldgelijkvormigheid. De wereld zal ons dan betitelen als 'losers' - verliezers, maar voor God ben ik dán pas 'overwinnaar'. Dat vraagt niet alleen geloof, maar ook geloofsmoed!

Gebed

Vader, laat het daadwerkelijk voor mij zijn niet meer mijn ik maar Christus leeft in mij. Dat ik mij in en bij alles in deze wereld en in confrontatie met deze wereld zal afvragen: wat zou Jezus doen - wat wilt Gij dat ik doen zal. Dat ik dan, desnoods tegen de stroom in, mij laat leiden door Uw Geest en uw Woord. Beseffend dat Uw Geest nooit los van het Woord werkt. Aan U Drie-enig God vertrouw ik mij volkomen toe. Amen.